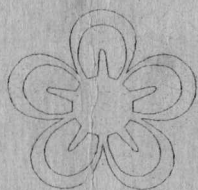

17(477)(082)

Л 64

*Літературознавство,
"Просвіта" і духовний ідеал українця*

*(Матеріали всеукраїнської
науково-практичної
конференції)*

Кривий Ріг
1994

КУЛЬТУРА ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ ЯК УМОВА
ДУХОВНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ

Сьогодні народна освіта України сповнена духом національно-культурного відродження. Це знаходить свій вияв у пошуках науковців та вчителів-практиків, завдяки яким здійснюється повноцінне формування національної свідомості у школярів.

Візьмем духовної національної культури у першу чергу повинен бути вчитель. Через аспекти педагогічного спілкування він формує механізми уявлень, бажань, інтересів, потреб та різного роду орієнтацій. З цього приводу постає питання: "Чим відрізняється сучасне спілкування вчителя з учнем від бажаного, яке повинне реалізувати духовний вплив на особистість учня?".

Наслідки цілеспрямованого дослідження, тестування і анкетування, проведеного вибірково у школах Дніпропетровської області / а слід зазначити, що саме не один із регіонів України, що гостро зазнав русифікованого впливу впродовж багатьох поколінь /, дають змогу частково відповісти на це питання.

По-перше, на етапі переходу від існуючого стану спілкування вчителя з учнем до бажаного вчитель повинен дати знання рідної мови, розвивати у дітей вміння володіти всіма її можливостями, навчити застосовувати це на практиці у вмінні дотримуватися національно-етичних нормативів та регламентацій. Успіх такого виду роботи залежить насамперед від "забезпечення" педагогічного спілкування високим рівнем мовленевої культури.

По-друге, чіткість світоглядної позиції, зорієнтованої на загальнолюдські і національні цінності, досконале володіння психофізичним розвитком учня, суто педагогічні вміння і навички висвітлювати значення духовності у житті людини, здатність на практиці реалізувати ідеї національної культури – все це виступає в ролі важелів психологічного контакту вчителя з учнями.

По-третє, спілкування повинне бути емоційним, обов'язково логічним і впливовим, інакше не можна розраховувати на позитивне взаєморозуміння, в рамках якого і формується духовність дитини.